

Interpres

Parmakkapı, İmam Sokak Ziya bey Han Kat 4
Tel. : 44 72 34 Beyoğlu

No. 9 Ocak 1964
Vatan (Ankara)

MÜZİK

H. Şimşek'in konserleri

Perihan ÇAMBEL

ESKİ bir Harp Okulu öğrencisi olup bu okulda kendi kendine müzik çalan Hikmet Şimşek, bir subay çocuğudur. 1946 da Harp Okulundan ayrılan, bu duygulu kişi Devlet Konservatuvarına girdi. Burayı 1953 te bitirerek öğretmen oldu, evindeki piyanosunda, nota larla başbaşa bir müzik çabası içinde kaldı. Sonra Almanya'da ve baş ka ülkelerde tanınmış orkestra şefleriyle çalışarak kendini ilerletti.

Ülkemizde İ Merkezi kentler de orkestralar olmadığından doğ rudan doğruya Cumhurbaşkanlığı orkestrasında Şef Yardımcısı oldu. Prof. Lessing gibi çok kültürlü, çok tecrübeli ve gör. güllü bir şefin yanında büyük gelişme imkânları bulamadı, çünkü bu kadar yüksek maaş alan yabancı bir şeften şüphesiz her türlü faydalanmak gerektiğinden konserlerin çoğu kendi tarafından yönetilmektedir. Böylece Şimşek'e şeflik yapmak fırsatları az düşmektedir. Ne yazık ki orkestramız yalnız haftada bir kez konser verdiğinden, orkestra içinde daha ufak bir orkestra grubu meydana gelmediğinden Şimşek'in imkânları bu yüzden de dardır. Buna bir çare aramak gerekir. Çünkü Şimşek'in Ankara Radyo sununda koro şefliği tamamen ayrı yöndür.

Bu yılın ilk konserini Şimşek, Fransız kadın kemancısına orkestranın eşlik ettiği akşam verdi. Thibaud ile çalışmış olan bu zarif sanatçı, şık, sade bir giysi ile sahneye çıktı. Kendisi 1964 de «Ordre National du Merit», nişanını almıştı. Orkestranın Weber'in Oberon uvertürünü çalmasıdan sonra Andrade, Dvorakın Küçük La'dan keman konçer tosunu icra etti. Kadın kemancı, nun güçlü bir yay çekmesi dikta ti çekiyordu. Erkekçe. Tarzı b. raz Suna Kan'ı andırıyordu. İyi bir teknik ve oldukça güçlü bir hakimlik ön plânda görülüyordu. Bundan sonra orkestramızdan Haydnın Londara'da Gayda senfonisi olarak anılan 104. senfonisi (büyük Re) dinlendi. Hırvat temlerinde Şimşek başarılı oldu, çünkü bunlar bizim temleri uzaktan hatırlatıyordu. En son, değerli bestecimiz Ferit Alnak'ın bir prelüd ve iki dansını çalması Şimşek'in yerli müziğe verdiği önem ve ona karşı anlayış göstermesi, hızlı ritimleri bütün haklarıyla çaldırması alkışları dakikalarca sürdürdü. Bu, bestecinin Türk temlerini armonizasyondaki başarısı kadar orkestranın şefinin de başarıları idi.

Bundan sonra gene Hikmet Şimşek'in yönetiminde Verda Arman'ı orkestramızın eşliğinde dinledik. Gene yerli, değerli bir besteciye yer verilmiştir. Nüvit Kodallı'nın hocası Honegger'in çok etkisi altında kaldığı, alışık lık gereğince, «Sinfonietta'sını dinledik: modern batı müziği metoduyla işlenmiş yerli frazlar

ve temler, hızlı tempolar, Erman, Chopin'in 1. piyano konçertosunu üstün bir başarı ile çaldı: mükemmel bir teknik, oldukça iyi bir pedaj kullanış, fakat, kalpten gelen ses gör. güldü. İdil Biret gibi çok üstün bir piyanistimiz dururken, Verda Arman'ı adeta Lanse etmek için orkestramızın Avrupa turnelerinde tek pianist olarak katılmak, Türkiye'nin en büyük iftiharını esirgemek, ve dolayısıyla Türkiye'nin tophıyacağı şerefi azaltmak doğru muydu? Maalesef bazan resmi makamlar bu gibi yanlışlara düşerler. Erman, aynı Avrupa kentinde ikinci bir konserde çalabilirdi. fırsat bulması, gelişmesi için, fakat Büyük bir Türkiye'nin sesini duyurmak için Biret'in de turnelere katılması şarttı.

Şimşek'in ikinci konseri Beethoven'ın 7. Senfonisi ile bitti. Güç bir senfoni, iddialı bir yapıtı. Acaba Şimşek bu kadar güç eserleri icra ettirmekte ve kendisiyle orkestrayı bu kadar yormakta haklı mıydı? Yoksa daha oturmuş yapıtları icra ettirmeyi tercih mi etmeliydi? Pek kesin bilmiyoruz..

Her iki konser Fethi Köpüzün konsermeisterliğinde icra edildi